

rejsende til ogsaa at gælde for Landet, vilde det i alt Fald være i Næringslovens Aand. Udenfor Købstæderne vil man have Gavn af det, og for Byerne vil det ikke være til nogen Skade. Man maa tage Hensyn til, at Forholdene have forandret sig. Der er Byer som Herning, der have 4—5 Gange saa mange Indbyggere som de mindre Købstæder, og det er dog ganske unaturligt, at Købmændene derfra skulle rejse til Aarhus eller Silkeborg for at træffe den Mand, de skulle tale med.

Lange: Det viser sig, at den højtærede Minister giver mig Medhold i, at der er en Risiko ved den omtalte Bestemmelse, som den staar her, i Kraft af det gamle Ord, at vi alle ere Mennesker. Jeg tror, at der er en Fare for, at den ikke een Gang, men mange Gange bliver overskreden. Det maa erindres, at det jeg kræver, ikke paa nogen mulig Maade er nogen Forringelse af den nuværende Tilstand. Det er nu saaledes, at en rejsende ikke maa gøre en Forretning, før Adgangsbeviset er forevist paa Politikontoret og Toldkontoret. Nu kræver jeg kun, at det skal forevises paa Byfogedkontoret — lad Politiet være udenfor —, inden vedkommende rejsende forlader Byen. Lad ham gøre saa mange Forretninger, han vil, naar han blot foreviser Adgangsbeviset, inden han rejser, for at faa konstateret, at Adgangsbeviset ikke er udløbet. Det vil efter min Mening aldeles ikke være mere haanende for de Herrer Englændere, at de skulle forevise Adgangsbeviset paa Byfogedkontoret, end om Adgangsbeviset, som der staar her i Lovforslaget, vil være at fremvise til ethvert Tidspunkt efter Forlangende, af Politiet saavel i den Kommune, i hvilken det er udstedt, som i andre Kommuner. De handelsrejsende staa altsaa efter dette under Politiets Tilsyn, det gøre de ikke efter mit Forslag, saa mit Forslag maa være mindre haanende end Lovforslagets Bestemmelse, og jeg tror, det vilde være det korrekteste, om man fulgte mit Forslag.

Ministeren for Handel og Søfart (Muus): Overfor det ærede 2det Medlem for 11te Kreds (Lauridsen) kan jeg kun gentage, at jeg er aldeles overbevist om, at det indenfor Handelsstanden Landet over vil blive modtaget med stor Beklagelse, hvis det høje Ting skulde sætte en Bestemmelse som den af det ærede Medlem ønskede ind i Loven. Det er vanskelige Forhold, Handelsstanden arbejder under i Provinsen, Løbæltet, som jo skulde være Fordel for By-

erne, har saa decideret været det modsatte. Lige saa gaar det maaske med Bestemmelserne om Omløben med Varer. Det er vanskeligt at sige. Men for vore Provinsbyer har Udviklingen i den sidste Aarrække i alt Fald været meget ugunstig, og de Forhold, hvorunder Provinsernes Købmænd kæmpe, ere ganske overordentlig haarde. Derfor vilde jeg i høj Grad beklage, om det høje Ting satte en saadan Bestemmelse ind i Loven.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forevisning af Adgangsbevis for Politiet kan jeg ikke indse andet, end at det Forslag, der stilledes af det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Lange), vil volde Vanskeligheder; Naar man overhovedet forlanger en Paategning paa Adgangsbeviset, vilde det være urigtigt at give den handelsrejsende Lov til først at gøre sine Forretninger for saa, naar han er færdig, at sende Gaardskarlen eller Portieren op paa Politikontoret med Adgangsbeviset. Dersom den rejsende, hvad der, som sagt, meget ofte er Tilfældet, skal besøge flere Byer paa een Dag, kan han ikke vente paa det. Han kan ikke være absolut sikker paa, at Politikontoret ekspederer det saadan lige med det samme, saa der vil meget let foraarsages Forsinkelse. Jeg tror i Virkeligheden ikke, at den af det ærede Medlem foreslaaede Ordning vil gavne stort. Enten Ordningen bliver den ene eller den anden, vil der saamænd ske Ting, der ikke ere saa heldige, som de kunde være. Jeg tror virkelig, at Resultatet vil blive det samme, enten det er paabudt, at den rejsende skal lade Adgangsbeviset forevise paa Politikontoret, eller ikke. Jeg tror ikke, der vil opnaas noget ved et Paabud derom, men det vil efter min Mening skabe Bitterhed.

la Cour: Jeg vil spørge den højtærede Handelsminister, om der virkelig er Grund til for denne Lov at træffe den Undtagelsesregel, at den ikke gælder for Færøerne. Jeg kan ikke tænke mig, at der kommer mange fremmede handelsrejsende derop, men det forekommer mig uheldigt, at vi den ene Gang efter den anden træffe den Undtagelsesregel, hvor det ikke behøves. Det er ligesom at sætte Færøerne lidt udenfor Kongeriget Danmark, og derfor tillader jeg mig at spørge den højtærede Minister, om denne Bestemmelse ikke kunde undværes.

Ministeren for Handel og Søfart (Muus): Dette er et saa stort Spørgsmaal, at jeg, som den homo novus jeg er, selvfølgelig ikke tør indlade mig paa at besvare